

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Chiriac Cristin în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019 și a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2019, în cauza penală privindu-i pe

POPESCU Vasile XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;

GROSU Ion XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2019 – 15.08.2019;

Instanța de apel: 06.09.2019 – 15.10.2019;

Instanța de recurs: 29.01.2020 – 25.03.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 15 august 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, au fost recunoscut vinovați și condamnați:

- Grosu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal prin cumul de pedepse, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 iunie 2019, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- Popescu Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (4) Cod

penal prin cumul de pedepse, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 iunie 2019, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare cu executarea în penitenciarul de tip semiînchis.

De la inculpați s-a încasat în beneficiul lui Revenco Svetlana, prejudiciul material în sumă de 489.082 lei.

A fost menținut sechestrul aplicat asupra automobilului de model Audi A6 cu n/î XXXXX și motocicletei de model Yamaha XXXXX cu n/î XXXXX ce se află la IP Centru.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Grosu Ion și Popescu Vasile, la 28 mai 2019 în jurul orei 13.00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând împreună și de comun acord, au pătruns în ograda casei XXXXX, apoi prin forțarea geamului de la sufragerie au pătruns în casă de unde au sustras pe ascuns bani în sumă de 46.000 lei, 14.500 euro și 600 dolari, care conform ratelor oficiale de schimb valutar afișate de către BNM la data de 28 mai 2019, suma de 14.500 euro constituia - 293.335 lei, iar 600 dolari constituiau 10.848 lei, o cutie din metal pentru bijuterii la prețul de 400 lei, precum și bijuterii sub formă de o pereche de cercei din aur cu masa de 5 gr., forma țigănească încrustat la prețul de 2000 lei, 3 verighete din aur cu masa a 3 gr., fiecare la prețul de 3200 lei, o verighetă bărbătească, mărimea 20, cu masa de 3,5 gr., forma rotundă la prețul de 1400 lei, un inel masiv bărbătesc cu piatra micuță într-un colț, forma deasupra pătrată, de culoare albă, cu forma cu masa de 8 gr., la prețul de 3200 lei, doi cercei diferiți unul de 3 gr., la prețul de 1200 lei și al doilea cu masa de 2,5 gr., la prețul de 1000 lei, 4 lănișoare din aur de diferite modele și lungimi cu masa totală de 8 gr., la prețul de 3200 lei, un inel pentru dame masiv forma deasupra ovală încrustat cu masa de 5,5 gr., la prețul de 2200 lei, o verigheta pentru dame, lata cu masa de 8gr., la prețul de 3200 lei, o verigheta mai subțire cu doua pietricele albe (fianit) cu masa de 4,4 gr., la prețul de 2000 lei, un inel din aur de 6 gr., forma deasupra era trandafir cu masa de 5,5 gr., 2400 lei, un inel masiv cu trei pietre albe cu masa de 5 gr., la prețul de 2000 lei, un inel din aur rotund simplu cu masa de 4 gr., la prețul de 1600 lei, o pereche de cercei din aur forma frunzuliță, la mijloc o piatră albă, cu masa de 6 gr., la prețul de 2500 lei, un set de mărgăritan - cercei cu inel forma frunzuliță alungită cu masa de 8 gr., la prețul de 3200 lei, o pereche de cercei forma simplă rotundă grosuță cu masa de 5 gr., la prețul de 2000 lei, o pereche de cercei cu forma frunzuliță deasupra avea o placa din aur alb cu masa de 5 gr., la prețul de 2000 lei, o pereche de cercei alungiți cu masa de 6 gr., la prețul de 2400 lei, o pereche de cercei din aur, forma clește cu pietre fianit cu masa de 7 gr., la prețul de 2800 lei, o pereche de cercei din aur cu forma trei frunzulițe jos o piatră de fianit cu masa de 6 gr., la preț de 2400 lei, un lănișor cu pandantiv din aur, forma pandantivului - ulcior cu

lungimea de 1 cm., cu masa de 7 gr., la prețul de 2800 lei, un lanț cu lungimea de 50 cm., cu cruciuliță din aur, la mijlocul cruciuliței o inimioară, cu masa de 6,5 gr., la prețul de 2600 lei, un lanț mai gros cu masa de 8 gr., cu cruciuliță de 1 gr., la prețul de 3600 lei, un lanț subțire finuț cu masa de 2,5 la prețul de 1000 lei, set din aur format din cercei și inel - forma de floare cu 6 petale cu pietre rotund - fianit, greutatea totală 9gr., preț - 3800 lei, inel din aur - formă alungită, piatră alungită roșie, greutatea 5 gr., preț - 2000 lei și pandantiv din aur - forma cerc cu 2 delfini - 3 gr. - preț 1200 lei, un set din argint format din cercei și pandantiv - forma alungită cu pietre în forma de picături, ca o crenguță, fianit albe și verzi, greutatea totală 15 gr., preț - 2000 lei, un set din argint format din cercei, inel și pandantiv - forma alungită cu pietre în forma de floare - fianit, greutatea totală 20 gr., preț - 2500 lei, un set din argint format din cercei, inel și pandantiv - cu piatră masivă, forma pentagon - fianit de culoare albastru închis, greutatea totală 12 gr.- preț - 2000 lei, un set din argint format din cercei, inel și pandantiv - cu piatră masivă, forma pentagon - fianit de culoare albastră deschis, greutatea totală 12 gr., preț - 2000 lei, un set din argint format din cercei și inel - forma alungită cu pietre în formă de dreptunghi - fianit verde și alb, cu placă aurită, greutatea totală 15 gr., preț - 2000 lei, un set din argint format din cercei și inel, masive - forma de floare, rotund, cu pietre verzi și culoarea rubin - fianite, greutatea totală 20 gr., preț - 3000 lei, un set din argint format din cercei și inel -cu pietre în forma de picături - fianit, greutatea totală 10gr., preț - 1000 lei, un set din argint format din cercei și pandantiv - forma alungită cu pietre multe - fianit, culoare liliachie, greutatea totală 15 gr., preț - 2000 lei, trei lăntușoare de argint împletitura (iakori) greutatea totală 15 gr., preț - 1300 lei, două pandantive: o cruce și un medalion cameea pe argint piatră turcoaz, greutatea totală 13 gr., preț - 1400 lei, trei inele forma frunzulițe cu piatră verde și roșu, greutate totală 13 gr., preț 900 lei, un set din argint format din cercei și inel - forma alungită cu pietre pătrate - granate naturale și câteva fianite mărunte, greutatea totală 12 gr., preț - 3000 lei, un set din argint format din cercei, inel și pandantiv - forma alungită cu pietre alungită culoarea turcoaz - greutatea totală 20 gr., preț - 3000 lei, cercei masivi - forma ovală cu piatră turcoaz rotundă, greutatea totală 10gr., preț - 2000 lei, cercei - forma alungită, forma cerc oval pe mărgini fianite mărunte la mijloc cu pietre rotunde - turcoaz natural, greutatea totală 10 gr., preț - 2000 lei, două inele masive din argint pietre zirconiu, forma pentagon, a câte 6 gr. Fiecare, preț - 2000 lei, un colier de chihlimbar natural masiv, pietrele de mărimi diferite și culori de la deschis până la cafeniu - greutatea cu aproximație - 40 gr., preț - 10.000 lei, mărgelile din mărgăritare naturale, șirag - 50 cm., preț 3000 lei, un telefon mobil de model „Samsung S9 Plus” cu nr. IMEI XXXXX cu numărul cartelei XXXXX, cu valoarea de 19.299 lei, o tabletă „GalaxyTab” de model „Samsung”, cu seria XXXXX, cu valoarea de 12.000 lei, un ceas de mână cu inscripția „SPRIT” la prețul de 4000 lei, un ceas de mână cu inscripția 1939 cu valoarea de 500 lei; bunuri

pe care le-au însușit, pricinuindu-i părții vătămate Revenco Svetlana, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 494.382 lei, care în corespundere cu prevederile art. 126 Cod penal în raport cu prevederile Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozate pe anul 2019, constituie proporții deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Chiriac Cristin în interesele ambilor inculpați a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă înaintată de către Revenco Svetlana să fie respinsă ca neîntemeiată, și scoaterea de sub sechestru a automobilului de model Audi A6 cu XXXXX și a motocicletei de model Yamaha XXXXX cu n/î XXXXX ce se află la IP Centru.

În argumentarea apelului declarat, se invocă următoarele:

- acuzarea nu a confirmat că partea vătămată a avut în posesie bunurile și sumele indicate în rechizitoriu, iar instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor acumulate, iar învinuirea adusă inculpaților este bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, iar declarațiile inculpaților, la faza urmăririi penale, nu i-a fost dată nici o apreciere;

- reieșind din probele prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei în instanța de fond vina inculpaților nu a fost dovedită vis-a-vis de cele incriminate, lipsa atât componența laturii subiecte, cât și obiective a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, cât și vinovăția adusă conform prevederilor art. 186 alin. (5) Cod penal este nejustificată;

- instanța de fond n-a luat în considerație încălcările ce au afectat grav drepturile inculpaților, nu s-au luat în considerație luările de cuvânt din partea apărării referitor la condițiile de detenție în care au fost plasați inculpații în P-13 sub arest preventiv prevăzut în art. 385 alin.(5)- (6) Cod de procedură penală se confirmă prin Informația sub nr.7/c-1698/19 din data de 13.08.19 emisă de comisarul de justiție Andrei Sărăcuță al P-13, fiind primită prin intermediul poștei după emiterea sentinței prin ce s-a solicitat de a fi administrată ca probă nouă, ce confirmă că ei a fost deținuți contrar normei de spațiu locativ stabilit pentru un deținut ce nu poate fi mai mică 4mp. prevăzut la alin.(4) art.225 al Codului de executare.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019, apelurile avocatului în numele inculpaților au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, constatând încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, lui Grosu Ion și Popescu Vasile

le-a fost redusă pedeapsa cu închisoarea cu 58 zile.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin.(5) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa penală sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor, care fac parte din categoria celor grave, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpaților, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se aflau, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpați, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Conform art. 385 alin. (5) Codul de procedură penală, În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Potrivit materialelor cauzei, Grosu Ion, se află în arest în prezenta cauză penală de la 18.06.2019 - până în prezent, fiind deținut în Penitenciarul nr.13 - Chișinău, în următoarele perioade și celule:

- 21.06.2019 până în prezent în celula 126, 10 paturi la 16,9 m2.

Potrivit materialelor cauzei, Popescu Vasile, se afla în arest de la 18.06.2019 - până în prezent, fiind deținut în Penitenciarul nr.13 - Chișinău, în următoarele perioade și celule:

- 20.06.2019 -27.06.2019, în celula 60, 12 paturi la 25,2 m2;

- 27.06.2019 - 23.07.2019, în celula 23, 16 paturi la 24,8 m2.

- 23.07.2019 până în prezent în celula 100, 12 paturi la 25,8 m

A fost constatat că în perioada în care s-a deținut Grosu Ion și Popescu Vasile în Penitenciarul nr.13- Chișinău, au fost asigurați cu un spațiu mai mic de 4 metri pătrați, în unele celule fiind deținut într-o suprafață chiar și mai puțin de 3 metri pătrați, fapt care, conform Hotărârii Guvernului sus indicată, constituie un tratament inuman și constată că prin aceasta s-a încălcat drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În baza constatărilor și materialelor din dosar, Curtea de Apel a constatat în privința lui Grosu Ion și Popescu Vasile încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, motiv din care va reduce din pedeapsa definitivă numită prin sentința 58 zile pentru fiecare.

Partea vătămată Revencu Svetlana a înaintat acțiune civilă în procesul de judecată (f.d. 123-125 Vol. II), aceasta a fost recunoscută prin ordonanța procurorului parte civilă (f.d. 58-59 Vol.I), prin urmare având în vedere că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, și inculpații au recunoscut în totalitate vina adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, și anume bunuri mobile materiale în sumă de 494.382 lei.

În cadrul judecării cauzei în instanța de fond partea vătămată a solicitat repararea pagubei materiale de către inculpați în sumă de 493.582 lei, astfel instanța corect a admis parțial acțiunea civilă, or partea vătămată a primit spre păstrare de la organul de urmărire penală un ceas cu centură din piele de culoare cafenie cu inscripția „ESPRIT” în sumă de 4.000 lei și un ceas cu inscripția de „1939” în sumă de 500 lei (f.d. 19-24 Vol. 2), care în conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 4), Cod de procedură penală, se vor restituie proprietarului Revencu Svetlana.

În consecință, instanța a pus în sarcina inculpaților Grosu Ion și Popescu Vasile suma de 489.082 lei cu titlu de prejudiciu material, fiind dispusă încasarea acesteia în mod solidar de la Grosu Ion și Popescu Vasile în beneficiul lui Revencu Svetlana.

În aceste circumstanțe fiind corect menținut sechestrul aplicat asupra automobilului de model Audi A6 cu n/î XXXXX și motocicletei de model Yamaha XXXXX cu n/î XXXXX ce se află la IP Centru.

Reieșind din aceste considerente, instanța de apel a concluzionat că, argumentele invocate în cererile de apel depuse de avocatul Chiriac Cristin în interesele inculpaților sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a apelurilor, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentința a fost menținută fără modificări.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Chiriac Cristin în numele inculpaților a atacat-o cu recursuri ordinare identice, invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În motivare a indicat că,

- instanțele nu au luat în considerare, că în urma luării de cunoștință cu procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale, a depus cereri și obiecții la care nu a primit nici un răspuns de la urmărirea penală sau instanța de fond, nici nu au fost anexate la materialele cauzei în cadrul urmăririi penale, dar au fost anexate la

faza preliminară a instanței de fond, prin care a solicitat ca instanța de fond să se expună;

- instanțele au apreciat eronat probele acumulate și învinuirea adusă este bazată pe declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, iar declarațiile inculpaților nu le-a fost dată nici o apreciere;

- a fost aplicat ilegal art. 84 Cod penal, din motiv că sentința din 18 iunie 2019 nu a fost definitivă, astfel rezultă că inculpații nu au precedente penale;

- partea vătămată nu a confirmat că a avut în posesie toate bunurile, nici nu se cunoaște proveniența lor, ca urmare acțiunea civilă urmează a fi respinsă;

- nu a fost evaluată de specialiști și nu este cunoscută valoare autovehiculelor puse sub sechestru, ceea ce constituie motiv de a se scoate de sub sechestru.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor avocatului, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că recursurile sunt vădit neîntemeiate. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, este precedată de efectuarea verificării temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

În baza celor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererilor de recurs.

Din conținutul cererilor de recurs, se constată că recurentul face trimitere la temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia sunt pasibile contestării cu recurs ordinar hotărârile adoptate de instanța de apel în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În general, cerința textuală a acestui caz de casare presupune că, la etapa judecării cauzei de către instanța de apel s-au încălcat prevederile legii procesual-penale, și nici un indiciu nu poate sugera recurentului precum că, chestiunea de apreciere a probatoriului ar putea constitui în sine o eroare de drept care să se subscrie măcar unuia din cele 5 subpuncte ale pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct.12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, or, autorul recursurilor a fost de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai la probe și aplicarea art. 84 Cod penal.

Recurentul face trimitere la cererile și obiecțiile depuse de apărător la faza urmăririi penale la care nu a primit nici un răspuns până în prezent, situația care de fapt a fost discutată în instanța de fond, confirmat prin procesul verbal în care apărătorul a comentat *„nu mi se pare că contravine cererea mea cu cea a inculpaților, din motiv că este o obiecție din partea apărării asupra actelor procesuale care au fost anexate la urmărirea penală, din partea acuzării nu s-a elucidat. Poate într-adevăr acuzarea a admis cererea mea la finele urmăririi penale și urmează să înlătore neajunsurile pe care le-am enumerat iar clienții mei susțin ceea ce este indicat în rechizitoriu, consider dacă nu s-a elucidat la urmărirea penală trebuie să elucideze acuma și să meargă în procedura simplificată”* (vol-III, f.d. 7). Apărătorul nu a invocat situația dată pe parcursul ședinței nici în instanța de apel.

Totodată, este indubitabil faptul că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludenta, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, cu atât mai mult, că în cauza deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui Popescu Vasile și Grosu Ion și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Totodată, Colegiul tine să evidențieze că, afirmațiile părții apărării precum că soluția de condamnare în privința inculpaților în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, este fondată preponderent pe declarațiile părții vătămate, iar declarațiile inculpaților nu au fost apreciate – sunt neîntemeiate. Or, după cum se constată din decizia instanței de apel, precum și din sentința primei instanțe, pentru dispunerea condamnării inculpaților în baza articolelor incriminate acestora, s-au luat în vedere toate probele acumulate de partea acuzării la etapa urmăririi penale, justificat ajungându-se la concluzia că inculpații sunt vinovați în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Întru respingerea motivelor invocate de recurent în textul recursurilor, Colegiul ține să menționeze că, în instanța de fond cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, fiind admisă cererea lor de a fi examinată cauza în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală (vol-III, f.d.8).

Potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, *judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu (la caz art.186 alin.(5) Cod penal).*

Colegiul reține, că în instanța de fond, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (vol-III, f.d.8), inculpații, fiind asistați de apărător, au susținut declarațiile depuse și au recunoscut în totalitate faptele și probele administrate în faza de urmărire penală, ca urmare fiind adoptată soluția privind admiterea cererii inculpaților prin care s-a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului de regulă, sub aspectul

individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul, din cele menționate supra, conchide că de către instanțele de fond au fost respectate normele procedurale în vederea examinării cauzei penale în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, neconstatându-se nici încălcarea dreptului la un proces echitabil, ce rezultă că argumentele apărătorului referitor la faptul că vina inculpaților nu a fost dovedită din lipsa laturii obiective și subiective este neîntemeiată nu reprezintă temei de casare a cauzei.

Este contestată și aplicarea art. 84 Cod penal, ce prevede că, *conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.* Conform prevederilor enunțate și practicii constante, dacă condamnatul este vinovat și de o altă infracțiune săvârșită înainte de pronunțarea sentinței în prima instanță, atunci în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate sau parțial pe baza primei sentințe. De asemenea conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel din 16 octombrie 2019, sentința judecătorească Chișinău, sediul Buiucani din 18 iunie 2019 a fost menținută, fapt ce exclude acest temei ca motiv de casare a deciziei.

Apărătorul în recursuri invocă lipsa confirmării de către partea vătămată a provenienței bunurilor sustrase. Acest argument este neîntemeiat deoarece inculpații au recunoscut volumul învinuirii în totalitate și au solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

În același context se respinge și argumentul referitor la bunurile puse sub sechestru, ca vădit neîntemeiat, din motiv că recurentul nu a adus dovezi că instanțele inferioare au comis eroare în acest aspect, fiind nu argumentat declarativ.

În final, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și

circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursurile ordinare declarate de apărătorul inculpaților, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Chiriac Cristin în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 august 2019, în cauza penală privindu-i pe Popescu Vasile și Grosu Ion, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 mai 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Cobzac Elena